

Datum van inontvangstneming : 14/02/2013

Zaak C-3/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

3 januari 2013

Verwijzende rechter:

Tartu Ringkonnakohus (Estland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 december 2012

Verzoekende partij:

AS Baltic Agro

Verwerende partij:

Maksu- ja Tolliamet

BESLISSING

[OMISSIS]

DICTUM

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- „a) Moet artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 van de Raad aldus worden uitgelegd dat de importeur en de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap steeds dezelfde persoon dienen te zijn?
- b) Moet artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 van de Raad, juncto besluit 2008/577 van de Commissie, aldus worden uitgelegd dat de vrijstelling van het antidumpingrecht enkel geldt voor een dergelijke eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap die de aan te geven waren niet vóór de aangifte heeft doorverkocht?
- c) Moet artikel 66 van verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, juncto artikel 251 van verordening

nr. 2454/93 van de Commissie en de andere procedurevoorschriften betreffende nadien aan de douaneaangifte aangebrachte wijzigingen, aldus worden uitgelegd dat wanneer bij de invoer van goederen niet de juiste ontvanger in de aangifte is vermeld, de aangifte op verzoek ook ná de vrijgave van de goederen ongeldig moet kunnen worden gemaakt en de vermelding van de ontvanger moet kunnen worden verbeterd, ingeval de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 van de Raad bedoelde vrijstelling had moeten worden toegepast indien de juiste ontvanger zou zijn vermeld, of dient artikel 220, lid 2, sub b, van verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek in die omstandigheden aldus te worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten in dat geval niet tot boeking achteraf mogen overgaan?

- d) Indien beide sub c geformuleerde vragen ontkennend moeten worden beantwoord, is het dan verenigbaar met artikel 20 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, juncto artikel 28, lid 1, en artikel 31 VWEU, dat artikel 66 van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, juncto artikel 251 van verordening nr. 2454/93 van de Commissie en de andere procedurevoorschriften betreffende nadien aan de douaneaangifte aangebrachte wijzigingen, niet toestaat dat een aangifte op verzoek ook na de vrijgave van de goederen ongeldig wordt gemaakt en de vermelding van de ontvanger wordt verbeterd, ingeval de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 bedoelde vrijstelling had moeten worden toegepast indien de juiste ontvanger zou zijn vermeld?”

[OMISSIS]

FEITEN EN PROCEDURE

- 1 Maksi- ja Tolliameti (belasting- en douanedienst; hierna: „MTA”) [OMISSIS] vordert van verzoekster betaling van het antidumpingrecht en de belasting over de toegevoegde waarde die bij een controle achteraf zijn vastgesteld, aangezien verweerster bij de invoer in de Europese Unie van ammoniumnitraatmeststof (productcode 3102309000), die zij had gekocht van de in de Russische federatie (meer bepaald in Veliky Novgorod) gevestigde fabrikant JSC Acron, een beroep heeft gedaan op een andere onderneming (Magnet Group OÜ) als tussenpersoon.
- 2 Op 30 oktober 2009 sloten JSC Acron en Magnet Group OÜ overeenkomst nr. 253-03-284, waarbij JSC Acron de verbintenis aanging om 6 000 ton ammoniumnitraat aan Magnet Group OÜ te verkopen, tegen de prijs van 161 EUR per ton (in totaal 966 000 EUR). Als leveringsvoorwaarde werd levering DAF Skangali overeengekomen, met vervoer per spoor.
- 3 Op 29 december 2009 en 4 januari 2010 sloten Magnet Group OÜ en verzoekster koopovereenkomsten betreffende in totaal 6 000 ton ammoniumnitraat, tegen de

- prijs van 161 EUR per ton, met als leveringsvoorwaarde DAF-Skangali, de grens tussen Estland en Letland, en waarbij contractueel werd overeengekomen dat verzoekster de prijs voor de goederen op voorhand diende te betalen en de eigendom van de goederen na betaling ervan van Magnet Group OÜ op verzoekster zou overgaan. Voorts nam verzoekster de verplichting op zich om de voor de transactie vereiste douaneformaliteiten te vervullen en om de over de invoer van de goederen verschuldigde btw te betalen.
- 4 Op 4 januari 2010 liet Magnet Group OÜ verzoekster een vooraf te betalen factuur [OMISSIS] voor de ammoniumnitraatmeststof toekomen (3 000 ton tegen 161 EUR per ton), ten bedrage van 483 000 EUR. Verzoekster heeft deze factuur betaald.
 - 5 Op 8 januari 2010 betaalde Magnet Group OÜ volgens de overeenkomst [OMISSIS] 966 000 EUR aan Acron.
 - 6 Op 26 januari 2010 sloten JSC Acron en Magnet Group OÜ een overeenkomst [OMISSIS], waarbij JSC Acron de verbintenis aanging om 4 000 ton ammoniumnitraat aan Magnet Group OÜ te verkopen, tegen de prijs van 178 EUR per ton. Als leveringsvoorwaarde werd levering DAF Skangali overeengekomen, met vervoer per spoor.
 - 7 Op 27 januari 2010 sloten Magnet Group OÜ en verzoekster een koopovereenkomst voor 2 000 ton ammoniumnitraat, tegen de prijs van 178 EUR per ton, met als leveringsvoorwaarde DAF-Skangali, de grens tussen Estland en Letland, en waarbij contractueel werd overeengekomen dat verzoekster de prijs voor de goederen op voorhand diende te betalen en de eigendom van de goederen na betaling ervan van Magnet Group OÜ op verzoekster zou overgaan. Voorts nam verzoekster de verplichting op zich om de voor de transactie vereiste douaneformaliteiten te vervullen en om de over de invoer van de goederen verschuldigde btw te betalen.
 - 8 Op 27 januari 2010 liet Magnet Group OÜ verzoekster een vooraf te betalen factuur [OMISSIS] voor de ammoniumnitraatmeststof [OMISSIS] toekomen, ten belope van 356 000 EUR. Verzoekster heeft deze factuur betaald.
 - 9 Op 1 februari 2010 betaalde Magnet Group OÜ volgens de overeenkomst [OMISSIS] 712 000 EUR aan Acron.
 - 10 Op 26 januari 2010, 29 januari 2010, 3 februari 2010 en 16 februari 2010 dienden twee douane-expediteurs in totaal vijf douaneaangiften in bij de douaneautoriteiten, waarmee de invoer van in totaal 1 751,5 ton ammoniumnitraatmeststof in de Europese Unie werd aangegeven. In de aangiften werd opgave gedaan van verzoekster als ontvanger van de goederen, en tweemaal van JSC Acron en driemaal van de Letse vervoeronderneming OOO Ventoil als verzenders. De goederen werden aangegeven onder TARIC-subcode A532.

- 11 Op 1 maart 2010 en 23 april 2010 hebben de douane-expediteurs die de aangiften hadden ingediend, verweerster verzocht om de aangiften ongeldig te maken, aangezien verzoekster als ontvangster van de goederen was vermeld doch Magnet Group OÜ had moeten worden opgegeven.
- 12 Op 3 maart 2010 onderzocht verweerster de vijf betrokken douaneaangiften teneinde na te gaan of de douanewaarde van de met deze aangiften ingevoerde goederen juist was, de invoerrechten correct waren berekend en betaald en de daarmee gepaard gaande verplichtingen correct waren verricht. In de loop van dit onderzoek bleek onder meer dat OOO Ventoil ten onrechte in de aangifte was vermeld, aangezien de daadwerkelijke verzender van de goederen in alle gevallen JSC Acron was.
- 13 Op 31 mei 2010 stelde MTA [OMISSIS] op basis van de resultaten van het onderzoek een aantal belastingheffingen [OMISSIS] vast en bezorgde zij verzoekster bericht nr. 12.2-3/2270-7 tot heffing van 782 152 EEK (49 988,62 EUR) douanerechten, alsook van btw ten belope van 156 430 EEK (9 997,70 EUR). Met heffingsbericht nr. 12.2-3/2270-8 werd 507 810 EEK (32 454,97 EUR) en 101 563 EEK (6 491,06 EUR) btw gevorderd. In beide heffingsberichten werd enkel verzoekster als belastingschuldige aangemerkt. Verweerster motiveerde de belastingheffingen voornamelijk op grond dat de voorwaarden van de bij artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 vastgestelde vrijstelling niet waren vervuld.
- 14 Verzoekster stelde daarop bij de Tartu Halduskohus (Administratieve rechtbank te Tartu) beroep tot nietigverklaring van de heffingsberichten [OMISSIS] van MTA in. Dat zij voor de invoer van de meststof een beroep had gedaan op een andere onderneming, speelde volgens haar geen rol wat de douanerechten betreft, en indien zou worden geoordeeld dat dit toch het geval was, ging het volgens haar om een louter formele vergissing die kon worden rechtgezet.
- 15 Verweerster concludeerde tot verwerping van het beroep.
- 16 De Administratieve rechtbank te Tartu heeft het beroep op 25 april 2011 verworpen. Aangezien verzoekster de goederen niet direct van de producent had verkregen, vielen zij niet onder de belastingvrijstelling.
- 17 Op 25 mei 2011 heeft verzoekster hoger beroep ingesteld. Zij vordert dat de beslissing van de Administratieve rechtbank wordt vernietigd, haar beroep wordt toegewezen en het Hof van Justitie van de Europese Unie bij wege van een prejudiciële vraag om uitlegging van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 wordt verzocht.
- 18 Verweerster concludeert via haar reconventionele vordering van 21 juni 2011 tot verwerping van het hogere beroep. Zij is het er evenwel mee eens dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in de onderhavige zaak om een prejudiciële beslissing moet worden verzocht.

SAMENVATTING VAN DE JURIDISCHE ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

Verzoekster

- 19 Verzoekster is van mening dat de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 neergelegde bepaling betreffende de aangifte van ingevoerde goederen voor het vrije verkeer bewust in de onpersoonlijke wijs is gesteld („*imports declared /.../ shall be exempt /.../*”) [„Ingevoerde goederen die (...) zijn aangegeven (...) zijn vrijgesteld”] en dat het daarbij louter aangewezen is geacht om te preciseren dat de goederen moeten worden verzonden en gefactureerd aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Europese Unie („*/.../ shipped and invoiced directly /.../ to the first independent customer in the Community, /.../*”) [„op voorwaarde dat: – de goederen (...) zijn (...) verzonden en (...) direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Europese Unie zijn gefactureerd”]. Hieruit volgt dat voor de vrijstelling van het antidumpingrecht niet de persoon die als importeur optreedt als zodanig van belang is, maar wel dat de ingevoerde goederen afkomstig zijn van een onderneming waarvan de aangeboden verbintenissen door de Commissie zijn aanvaard en dat de goederen daadwerkelijk in de Gemeenschap worden ingevoerd.
- 20 De goederen zijn – via Magnet Group OÜ als tussenpersoon – verkregen van de in de Russische federatie gevestigde producent JSC Acron. Deze laatste is vermeld in de lijst van besluit nr. 2008/577. Zowel voor het onderzoeksrapport als voor de heffingsberichten heeft verweerster artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 aldus uitgelegd dat de eerste onafhankelijke afnemer moet worden gelijkgesteld met de importeur die is vermeld in de aangifte. Volgens verzoekster is het daarentegen vanzelfsprekend dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de producent, de exporteur, de importeur en de eerste onafhankelijke afnemer. Het gaat om zelfstandige personen die hetzij de vervaardiging, hetzij de uitvoer, hetzij de invoer, hetzij de aankoop voor hun rekening nemen. Zowel in de Engelse als in de Estse taalversie van verordening nr. 661/2008 worden zij allen afzonderlijk genoemd, zodat de verordening duidelijk beoogt een onderscheid tussen deze personen te maken wanneer dat noodzakelijk is. Uit de verordening volgt bovendien niet dat de importeur tegelijkertijd de eerste onafhankelijke afnemer moet zijn, of dat de eerste onafhankelijke afnemer de aangifte noodzakelijkerwijs op eigen naam moet indienen om voor de vrijstelling in aanmerking te komen.
- 21 Zelfs indien ervan wordt uitgegaan dat in die omstandigheden Magnet Group OÜ in de aangifte als ontvangster had moeten worden vermeld, betreft het een louter formele en geen inhoudelijke vergissing. Indien de douaneautoriteiten een dergelijke formele vergissing vaststellen, dienen zij de aangifte ongeldig te verklaren en een nieuwe aangifte op te stellen. Bovendien heeft de bevoegde douaneambtenaar de indiener van de aangifte in de loop van de douaneprocedure evenmin gewezen op deze formele vergissing, die er in een regelmatige administratieve procedure niet toe leidt dat de vrijstelling van het

antidumpingrecht in een bepaald geval wordt geweigerd wanneer geen enkele twijfel bestaat over de inhoud, de hoeveelheid, de waarde, de koper en de herkomst van de goederen. De douaneautoriteiten hebben zich in de heffingsberichten op het standpunt gesteld dat de toepassing van de vrijstelling – los van de concrete feitelijke omstandigheden van de zaak – afhangt van hoe het vak „Geadresseerde [ontvanger]” is ingevuld.

- 22 Volgens verzoekster kan uit punt 161 van de considerans van verordening nr. 661/2008 enkel worden afgeleid dat de importeur en de eerste onafhankelijke afnemer dezelfde persoon kunnen zijn, maar niet hoeven te zijn. Zij verwijst dienaangaande ook naar punt 159 van de considerans van verordening nr. 661/2008 en naar punt 21 van de considerans van besluit nr. 2008/577, waarin het doel van de vrijstelling van het antidumpingrecht wordt toegelicht. Volgens beide overwegingen hebben de voor de vrijstelling van het antidumpingrecht gestelde voorwaarden tot doel, de Commissie en de douaneautoriteiten in staat te stellen effectief toezicht uit te oefenen op de naleving van de prijsverbintenissen van de in voornoemd besluit genoemde ondernemingen (waaronder ook JSC Acron). In casu bestaat geen twijfel over het feit dat JSC Acron haar prijsverbintenissen is nagekomen. Veeleer zijn de verrichtingen die met betrekking tot de producten van JSC Acron hebben plaatsgevonden, volkomen transparant, en kunnen de verplaatsingen van de betrokken waren gemakkelijk worden gevolgd. Aangezien het doel van de voor de vrijstelling van het antidumpingrecht gestelde voorwaarden is bereikt, is de heffing van het antidumpingrecht noodzakelijk noch redelijk.
- 23 Tegelijkertijd moet ook rekening worden gehouden met de algemene doelstelling van het antidumpingrecht, te weten het neutraliseren van de dumpingmarge die uit het verschil tussen de uitvoerprijs van goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemd zijn en de normale waarde van deze goederen voortvloeit, en aldus de schadelijke gevolgen van de invoer van de betrokken waren in de Gemeenschap te verhelpen. Er wordt een antidumpingrecht geheven wanneer de lage prijs van een in de Gemeenschap ingevoerd product de concurrentiepositie van de ondernemingen op de interne markt in gevaar brengt, de grondstoffen duurder maakt enzovoort. In het onderhavige geval zijn de ingevoerde producten afkomstig van een onderneming wier prijsverbintenissen de Commissie heeft aanvaard en die bijgevolg van het antidumpingrecht moeten worden vrijgesteld, aangezien deze producten geen negatieve effecten voor de communautaire sector (de producenten) hebben. De heffing van rechten op ingevoerde goederen die – gelet op de doelstellingen van het gemeenschapsrecht – niet aan douanerechten zijn onderworpen, leidt evenwel tot ongerechtvaardigde negatieve gevolgen voor de importeurs, die verplicht zijn een prijs te betalen die de door de Commissie aanvaarde prijs ten belope van het bedrag van de douanerechten overschrijdt. Uiteindelijk schaadt een dergelijke heffing van douanerechten – in strijd met het algemene oogmerk van antidumpingrechten – ook de communautaire sector zelf, aangezien de door de importeur betaalde hogere prijs bij de wederverkoop van de

betrokken waren noodzakelijkerwijs ook negatieve gevolgen voor de andere marktdeelnemers heeft.

Verweerster

- 24 Verweerster voert aan dat in de voor de betrokken goederen ingediende douaneaangiften TARIC-subcode A532 is gehanteerd, terwijl uit het onderzoek is gebleken dat deze waren onder TARIC-subcode A999 hadden moeten worden aangegeven. Indien laatstgenoemde code zou zijn gebruikt, had het definitieve antidumpingrecht over de goederen moeten worden betaald overeenkomstig artikel 2 van verordening nr. 661/2008. Het als ingevoerd product in de aangifte vermelde ammoniumnitraat is vervaardigd door de Russische onderneming JSC Acron, die in besluit nr. 2008/577 is vermeld. De goederen zijn evenwel verzonden naar Magnet Group OÜ, op wier naam ook de facturen en de verbintenisfacturen zijn opgesteld. Het is juist dat fabrikant JSC Acron de producten heeft vervaardigd, heeft verzonden en direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap heeft gefactureerd, namelijk Magnet Group OÜ, maar in casu is niet Magnet Group OÜ als importeur opgegeven, maar wel verzoekster, aan wie de goederen zijn doorverkocht voordat deze zijn binnengebracht in de Gemeenschap. De vrijstelling van het antidumpingrecht, wanneer de goederen volgens de bij artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 gestelde voorwaarden voor het vrije verkeer worden aangegeven, geldt enkel voor personen uit de Gemeenschap die de in de verordening beschreven goederen zelf direct van de producent hebben verkregen. Verzoekster heeft de goederen niet rechtstreeks van de producent verkregen, zodat zij geen aanspraak kan maken op de vrijstelling. Bovendien is – doordat de goederen voor het vrije verkeer zijn aangegeven – volgens artikel 3, lid 2, van verordening nr. 661/2008 met betrekking tot het antidumpingrecht een douaneschuld jegens haar ontstaan. Aangezien de vrijstelling van toepassing is op de importeur, dat wil zeggen de ontvanger van de goederen, volgt uit artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 dat de ontvanger van de goederen in aanmerking komt voor de vrijstelling wanneer hij producten waarvoor het antidumpingrecht geldt, als eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap rechtstreeks betreft van een buiten de Gemeenschap gevestigde producent wiens prijsverbintenissen zijn aanvaard door de Commissie.
- 25 Verweerster verwijst naar punt 161 van de considerans van verordening nr. 661/2008, waarin wordt benadrukt dat importeurs zich ervan bewust moeten zijn dat op het ogenblik van de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer een douaneschuld kan ontstaan, zoals beschreven in de overwegingen 159 en 160, ook al heeft de Commissie een verbintenis aanvaard van de producent bij wie zij direct of indirect kopen, en zij dit als een normaal handelsrisico dienen aan te merken. Uit de punten 159 en 161 van de considerans volgt dat de importeur enkel recht op de vrijstelling heeft wanneer hij de goederen direct van de producent heeft verkregen en dat de importeur er zelfs in dat geval rekening mee dient te houden dat mogelijkerwijs een douaneschuld kan ontstaan, wanneer de

douaneautoriteiten vaststellen dat niet is voldaan aan één of meer voorwaarden voor de belastingvrijstelling.

26 Voorts bepaalt artikel 62, lid 1, van verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „communautair douanewetboek”) dat schriftelijke aangiften moeten zijn gesteld op een formulier dat overeenkomt met het daartoe vastgestelde officiële model. Zij moeten zijn ondertekend en alle vermeldingen bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven. Artikel 205, lid 1, van verordening nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van het communautair douanewetboek (hierna: „uitvoeringsverordening”) bepaalt dat het officiële model voor de schriftelijke douaneaangifte van goederen, in het kader van de normale procedure met het oog op hun plaatsing onder een douaneregeling of wederuitvoer, het enig document is. Luidens artikel 212, lid 1, van de uitvoeringsverordening dient het enig document te worden ingevuld overeenkomstig de toelichting in bijlage 37 en eventueel met inachtneming van aanvullende aanwijzingen, bepaald in het kader van andere communautaire wetgeving. Volgens die toelichting bij het gebruik van de formulieren, in bijlage 37 bij de uitvoeringsverordening, moeten in vak 8 („Geadresseerde”) de naam en de voornaam of de firmanaam en het volledige adres van de persoon of personen bij wie de goederen worden afgeleverd, worden vermeld. In casu is uit de vaststellingen in het kader van de nadien verrichte verificatie gebleken dat verzoekster de – aan het antidumpingrecht onderworpen – producten reeds van Magnet Group OÜ had verkregen voordat deze goederen in de Gemeenschap in het vrije verkeer waren gebracht en dat zij er zich in haar overeenkomsten met Magnet Group OÜ toe had verbonden om de voor die goederen vereiste douaneformaliteiten te vervullen. Bijgevolg zijn de goederen bij verzoekster afgeleverd en diende haar naam volgens de voornoemde voorschriften van het communautair douanewetboek en de uitvoeringsverordening ook in het vak „Geadresseerde” van de douaneaangifte te worden vermeld. Daar als ontvanger van de goederen inderdaad verzoekster is vermeld, is het vak „Geadresseerde” correct ingevuld. Tegelijkertijd kan verzoekster evenwel geen aanspraak maken op de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 bedoelde vrijstelling van het antidumpingrecht, aangezien de producent van de goederen deze niet heeft verzonden en afgeleverd aan verzoekster, maar aan een volstrekt andere rechtspersoon – Magnet Group OÜ – hetgeen kennelijk in strijd is met de eerste bij artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 voor de vrijstelling gestelde voorwaarde.

27 Daarnaast kon Magnet Group OÜ, op wier naam de facturen zijn opgesteld en aan wie de goederen zijn verzonden, bij de invoer van de betrokken goederen aanspraak op de vrijstelling maken, doch enkel mits zij de goederen zelf in de Gemeenschap invoerde, voor het vrije verkeer aangaf en later verkocht. Magnet Group OÜ heeft de goederen echter verkocht voordat deze in de Gemeenschap zijn ingevoerd, waardoor zij op dat tijdstip ook geen recht op de vrijstelling had,

aangezien de importeur enkel voor de vrijstelling in aanmerking komt wanneer hij de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap is die de betrokken goederen direct verkrijgt van de producent die de prijsverbintenis is aangegaan. Derhalve kan de vrijstelling in casu hoe dan ook niet worden toegepast, los van de vraag wie als ontvanger van de goederen is vermeld.

- 28 Bovendien kan de aangifte, behalve in de volgens de procedure van het Comité vastgestelde gevallen, volgens artikel 66, lid 2, van het communautair douanewetboek niet meer ongeldig worden gemaakt nadat de goederen zijn vrijgegeven. De Europese Commissie heeft in artikel 251 van de uitvoeringsverordening op limitatieve wijze de gevallen opgesomd waarin de douaneaangifte toch nog ongeldig kan worden verklaard nadat de goederen zijn vrijgegeven. In casu is geen sprake van één van de in dat artikel vastgestelde gevallen.
- 29 Volgens verzoekster zijn in casu alle bij artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek gestelde voorwaarden, die in de weg staan aan een boeking achteraf, vervuld. Verweerster betwist dit en stelt dat de onjuiste boeking in casu toe te schrijven is aan het feit dat in de douaneaangiften die het voorwerp van de bestreden heffingsberichten waren, in vak 33 „Goederencode“ onterecht TARIC-subcode A532 is ingevuld, waardoor er geen antidumpingrecht op de betrokken invoer is geheven. Voor deze invoer waren de bij artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 inzake de vrijstelling gestelde voorwaarden niet vervuld, en dus hadden de goederen onder TARIC-subcode A999 moeten worden aangegeven. In casu kan evenmin sprake zijn van een vergissing van de douaneautoriteiten in de zin van artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek, aangezien de douaneautoriteiten de juistheid van de aangifte niet hebben geverifieerd voordat de goederen zijn vrijgegeven. Het enkele feit dat douaneaangiften met onjuiste vermeldingen zijn aanvaard, kan volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie niet worden aangemerkt als een vergissing van de douaneautoriteiten.

TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

- 30 **Handvest van de grondrechten van de Europese Unie**, artikel 20.
- 31 **Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie** (geconsolideerde versie) in de op 1 december 2009 in werking getreden versie van het Verdrag van Lissabon, artikel 28, lid 1, en artikel 31.
- 32 **Verordening (EG) nr. 661/2008 van de Raad van 8 juli 2008** tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen, op grond van artikel 11, lid 2, en een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek, op grond van artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 384/96, punten 159 en 161 van de considerans, artikel 2, lid 1, en artikel 3:

„(159) Om de Commissie en de douaneautoriteiten nog beter in staat te stellen effectief toezicht op de naleving van de verbintenissen door de ondernemingen uit te oefenen, moet, wanneer de aanvraag voor het vrije verkeer bij de douaneautoriteit wordt ingediend, de vrijstelling van het antidumpingrecht afhankelijk worden gesteld van i) de overlegging van een verbintenisfactuur, zijnde een handelsfactuur die ten minste de gegevens en de verklaring bevat die in de bijlage zijn vermeld; ii) het feit dat de ingevoerde goederen door de genoemde ondernemingen zijn vervaardigd en verzonden en door hen direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap zijn gefactureerd, en iii) het feit dat de bij de douane aangegeven en aangeboden goederen exact overeenstemmen met de beschrijving in de verbintenisfactuur. Wanneer niet aan bovenstaande voorwaarden wordt voldaan, is op het ogenblik van de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer het van toepassing zijnde antidumpingrecht verschuldigd.

[...]

(161) Importeurs moeten zich ervan bewust zijn dat op het ogenblik van de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer een douaneschuld kan ontstaan, zoals beschreven in de overwegingen 159 en 160, ook al heeft de Commissie een verbintenis aanvaard van de fabrikant bij wie zij direct of indirect kopen; zij dienen dit als een normaal handelsrisico aan te merken.

[...]

Artikel 2

(1) Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, vallende onder de GN-codes 31023090, 31024090, ex31022900, ex31026000, ex31029000, ex31051000, ex31052010, ex31055100, ex31055900 en ex31059091, van oorsprong uit Rusland.

[...]

Artikel 3

(1) Ingevoerde goederen die voor het vrije verkeer zijn aangegeven en zijn gefactureerd door ondernemingen waarvan de Commissie verbintenissen heeft aanvaard en wier namen zijn vermeld in besluit 2008/577/EG, zoals die van tijd tot tijd wordt gewijzigd, zijn vrijgesteld van de bij artikel 2 ingestelde antidumpingrechten op voorwaarde dat:

- de goederen door de genoemde ondernemingen zijn vervaardigd en verzonden en door hen direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Europese Unie zijn gefactureerd, en

- de goederen vergezeld gaan van een geldige verbintenisfactuur, zijnde een handelsfactuur die ten minste de gegevens en de verklaring bevat die in de bijlage zijn vermeld, en
- de goederen die bij de douane worden aangegeven en aangeboden, exact overeenstemmen met de beschrijving in de verbintenisfactuur.

(2) Er ontstaat een douaneschuld op het ogenblik van de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer:

- wanneer ten aanzien van de in lid 1 beschreven ingevoerde goederen wordt vastgesteld dat aan een of meer van de in dat lid genoemde voorwaarden niet is voldaan; of
- wanneer de Commissie haar aanvaarding van de verbintenis overeenkomstig artikel 8, lid 9, van de basisverordening intrekt bij een verordening of besluit waarin zij naar specifieke transacties verwijst en de desbetreffende verbintenisfacturen ongeldig verklaart.”

33 **Besluit 2008/577/EG van de Commissie van 4 juli 2008** tot aanvaarding van de verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en Oekraïne, punt 21 van de considerans en artikel 1:

„(21) Om de Commissie in staat te stellen effectief toezicht op de naleving van de verbintenissen door de ondernemingen uit te oefenen, zal, wanneer de aanvraag voor het vrije verkeer bij de douaneautoriteit wordt ingediend, de vrijstelling van het antidumpingrecht afhankelijk worden gesteld van i) de overlegging van een verbintenisfactuur die ten minste de gegevens bevat die in de bijlage bij verordening (EG) nr. 661/2008 en de bijlage bij verordening (EG) nr. 662/2008 van de Raad zijn vermeld; ii) het feit dat de ingevoerde goederen door de genoemde ondernemingen zijn vervaardigd en verzonden en door hen direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap zijn gefactureerd; en iii) het feit dat de bij de douane aangegeven en aangeboden goederen exact overeenstemmen met de beschrijving in de verbintenisfactuur. Wanneer geen verbintenisfactuur wordt overgelegd, of wanneer deze niet in overeenstemming is met het bij de douane aangeboden product, moet het toepasselijke antidumpingrecht worden betaald.

[...]

Artikel 1

De verbintenissen die onderstaande producenten/exporteurs hebben aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en Oekraïne, worden aanvaard.

Land	Ondernemingen	Aanvullende code	Taric-
Rusland	Geproduceerd door OJSC NAK Azot, Novomoskovsk, Rusland, of OJSC Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusland, en hetzij rechtstreeks verkocht aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap, hetzij door Eurochem Trading GmbH, Zug, Zwitserland, of via Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem”, Moskou, Rusland, en Eurochem Trading GmbH, Zug, Zwitserland, verkocht aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap	A522	
Rusland	JSC Acron, Veliky Novgorod, Rusland, en JSC Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rusland, die tot de „Acron” Holding Company behoren	A532	
Oekraïne	Open Joint Stock Company (OJSC) Azot Cherkassy, Oekraïne	A521	

”

- 34 **Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992** tot vaststelling van het communautair douanewetboek (communautair douanewetboek), artikelen 62, 66, 68 en 220, lid 1, en lid 2, sub b:

Artikel 62

„(1) Schriftelijke aangiften moeten zijn gesteld op een formulier dat overeenkomt met het daartoe vastgestelde officiële model. Zij moeten zijn ondertekend en alle

vermeldingen bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven.

(2) Douaneaangiften bevatten alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven.

[...]

Artikel 65

De aangever mag, op zijn verzoek, één of meer gegevens in de aangifte wijzigen nadat deze door de douane is aanvaard. De wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

Er kan echter geen verbetering meer worden aangebracht, wanneer het verzoek daartoe wordt ingediend nadat de bevoegde autoriteiten:

- a) hetzij de aangever in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen;
- b) hetzij hebben geconstateerd dat de betrokken vermeldingen onjuist zijn;
- c) hetzij de goederen hebben vrijgegeven.

Artikel 66

(1) Op verzoek van de aangever maken de douaneautoriteiten een reeds aanvaarde aangifte ongeldig wanneer de aangever aantoont dat de goederen bij vergissing voor de in deze aangifte genoemde douaneregeling zijn aangegeven of dat, ten gevolge van bijzondere omstandigheden, de plaatsing van de goederen onder de douaneregeling waarvoor zij zijn aangegeven, niet meer gerechtvaardigd is.

Indien de douaneautoriteiten de aangever evenwel in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, kan het verzoek tot ongeldigmaking van de aangifte slechts worden aanvaard nadat het onderzoek heeft plaatsgevonden.

(2) Behalve in de volgens de procedure van het Comité vastgestelde gevallen wordt de aangifte niet ongeldig gemaakt nadat de goederen zijn vrijgegeven.

(3) De ongeldigmaking van de aangifte is niet van invloed op de toepassing van de geldende strafbepalingen.

[...]

Artikel 68

Ten einde de juistheid van de door hen aanvaarde aangiften te verifiëren kunnen de douaneautoriteiten overgaan tot:

- a) de aangifte en alle bij te voegen documenten aan een onderzoek onderwerpen; De douaneautoriteiten kunnen van de aangever eisen dat nog andere documenten worden overgelegd met het oog op de verificatie van de juistheid van de in de aangifte voorkomende vermeldingen;
- b) het onderzoek van de goederen en het eventueel nemen van monsters voor analyse of grondige controle.

[...]

Artikel 220

(1) Indien het bedrag aan rechten dat voortvloeit uit een douaneschuld, niet is geboekt overeenkomstig de artikelen 218 en 219 of wanneer een lager bedrag is geboekt dan het wettelijk verschuldigde bedrag, dient de boeking van het in te vorderen of aanvullend in te vorderen bedrag aan rechten te geschieden binnen een termijn van twee dagen te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteiten deze situatie hebben vastgesteld en het wettelijk verschuldigde bedrag kunnen berekenen en zij de schuldenaar kunnen aanwijzen (boeking achteraf). Deze termijn kan overeenkomstig artikel 219 worden verlengd.

(2) Behalve in de gevallen als bedoeld in artikel 217, lid 1, tweede en derde alinea, wordt niet tot boeking achteraf overgegaan wanneer:

[...]

- b) het wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten niet was geboekt, ten gevolge van een vergissing van de douaneautoriteiten zelf die de belastingschuldige redelijkerwijze niet kon ontdekken en waarbij deze laatste zijnerzijds te goeder trouw heeft gehandeld en aan alle voorschriften van de geldende bepalingen inzake de douaneaangifte heeft voldaan;

[...]

- 35 **Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993** houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) (uitvoeringsverordening), artikel 205, lid 1, artikel 212, lid 1, artikel 251 en bijlage 37, titel II, sub A, vak 8:

Artikel 205

„(1) Het officiële model voor de schriftelijke douaneaangifte van goederen in het kader van de normale procedure met het oog op hun plaatsing onder een douaneregeling of wederuitvoer overeenkomstig artikel 182, lid 3, tweede zin, van het [communautair douanewetboek], is het enig document.

[...]

Artikel 212

(1) Het enig document dient te worden ingevuld overeenkomstig de toelichting in bijlage 37 en eventueel met inachtneming van aanvullende aanwijzingen, voorzien in het kader van andere communautaire wetgeving.

[...]

Artikel 251

In afwijking van artikel 66, lid 2, van het [communautair douanewetboek] kan de douaneaangifte ongeldig worden gemaakt nadat vrijgave is verleend, onder de hierna volgende voorwaarden:

1. Wanneer is vastgesteld dat de goederen, in plaats van onder een andere douaneregeling te zijn gebracht, bij vergissing zijn aangegeven voor een douaneregeling die de verplichting tot betaling van de rechten bij invoer inhoudt, maken de douaneautoriteiten de aangifte ongeldig indien het verzoek daartoe wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van aanvaarding van de aangifte, voor zover:
 - de goederen niet zijn gebruikt onder andere voorwaarden dan die welke gelden voor de douaneregeling waarvoor zij bestemd waren,
 - de goederen op het ogenblik van aangifte waren bestemd om te worden geplaatst onder een andere douaneregeling en zij aan alle voorwaarden daarvoor voldeden,en
 - de goederen onmiddellijk worden aangegeven voor de douaneregeling waarvoor zij in werkelijkheid waren bestemd.

De aangifte tot plaatsing van de goederen onder deze laatste douaneregeling wordt van kracht op de datum van aanvaarding van de ongeldig gemaakte aangifte.

De douaneautoriteiten kunnen in naar behoren gerechtvaardigde uitzonderlijke gevallen toestaan dat de vorengenoemde termijn wordt overschreden.

2. Wanneer de goederen ten uitvoer of voor de regeling passieve veredeling zijn aangegeven, wordt de aangifte ongeldig gemaakt, voor zover:

- a) indien het goederen betreft waarop rechten bij uitvoer van toepassing zijn of waarvoor een verzoek om terugbetaling van de rechten bij invoer, restituties of andere bedragen bij uitvoer is ingediend of waarop een andere bijzondere maatregel bij uitvoer van toepassing is,
- de aangever ten genoegen van het douanekantoor van uitvoer aantoont dat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten,
 - de aangever op het genoemde kantoor opnieuw alle exemplaren van de douaneaangifte alsmede alle andere bescheiden welke aan hem zijn teruggegeven bij aanvaarding van de aangifte overlegt,
 - de aangever ten genoegen van het douanekantoor van uitvoer aantoont dat de restituties en andere in verband met de aangifte ten uitvoer van de betrokken goederen toegekende bedragen zijn terugbetaald of dat door de betrokken diensten de nodige maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat deze worden uitbetaald,
 - de aangever in voorkomend geval en overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen voldoet aan de andere verplichtingen die door het douanekantoor van uitvoer kunnen worden opgelegd met het oog op de regularisatie van de situatie van deze goederen.

De ongeldigmaking van de aangifte leidt in voorkomend geval tot annulering van de afboekingen op de uitvoer- of voorfixatiecertificaten die bij deze aangifte werden overgelegd.

Wanneer de ten uitvoer aangegeven goederen het douanegebied van de Gemeenschap binnen een bepaalde termijn moeten verlaten, heeft het niet in acht nemen van deze termijn de ongeldigmaking van de betreffende aangifte tot gevolg;

- b) indien het andere goederen betreft, het douanekantoor van uitvoer overeenkomstig artikel 796 in kennis wordt gesteld van het feit dat de aangegeven goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten.
3. Voor zover voor de wederuitvoer een aangifte moet worden ingediend, is punt 2 van overeenkomstige toepassing.
4. Wanneer communautaire goederen onder het stelsel van douane-entrepots zijn geplaatst in de zin van artikel 98, lid 1, sub b, van het [communautair douanewetboek], kan het ongeldig maken van de aangifte tot plaatsing onder het stelsel worden aangevraagd en kan deze ongeldigmaking geschieden

zodra de maatregelen zijn genomen welke in de betreffende specifieke voorschriften zijn vastgesteld voor het geval dat de goederen een andere dan de beoogde bestemming krijgen.

Indien bij het verstrijken van de termijn die is vastgesteld voor de duur van het verblijf van de bovengenoemde goederen onder het stelsel van douane-entrepots geen verzoek is ingediend dat ertoe strekt deze goederen één van de in de desbetreffende specifieke voorschriften vastgestelde bestemmingen te geven, nemen de douaneautoriteiten de uit hoofde van deze voorschriften vastgestelde maatregelen.

[...]

BIJLAGE 37

TOELICHTING BIJ HET GEBRUIK VAN DE FORMULIEREN

Titel II

Aanwijzingen bij het invullen van de verschillende vakken

A. Formaliteiten bij de uitvoer (of eventueel verzending), bij de wederuitvoer, bij passieve verdeling, en/of het communautaire douanevervoer

8. Geadresseerde

Vermelding van de naam en voornaam of van de firmanaam en het volledige adres van de persoon of personen bij wie de goederen worden afgeleverd. In geval van groepagevervoer kunnen de lidstaten bepalen dat in dit vak ‚diverse’ wordt vermeld en de lijst van geadresseerden bij de aangifte wordt gevoegd.

De lidstaten kunnen bepalen dat dit vak bij uitvoer, plaatsing onder de regeling passieve verdeling en bij de wederuitvoer van onder een economische douaneregeling geplaatste goederen niet hoeft te worden ingevuld. Bij communautair douanevervoer moet dit vak echter wel worden ingevuld. De lidstaten mogen echter toestaan dat dit vak niet wordt ingevuld indien de geadresseerde buiten de Gemeenschap of buiten een land van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) is gevestigd.

Het is in dit stadium niet verplicht het identificatienummer te vermelden.”

MOTIVERING VAN DE RINGKONNAKOHUS

- 36 De uitspraak over het onderhavige geschil hangt af van de wijze waarop het Unierecht wordt uitgelegd, aangezien partijen het niet eens zijn over de uitlegging die moet worden gegeven aan verordening nr. 661/2008, aan het communautair douanewetboek en aan de uitvoeringsverordening. Indien verzoekster volgens

artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 vrijgesteld was van het antidumpingrecht of haar douaneaangiften achteraf ongeldig hadden moeten worden verklaard en de in de aangifte vermelde geadresseerde (ontvanger van de goederen) had moeten worden vervangen door Magnet Group OÜ, dan moeten de heffingsberichten van [...] MTA [...] van 31 mei 2010 nietig worden verklaard. Ter beantwoording van de eerste in de onderhavige zaak gestelde vraag dient dus te worden vastgesteld of verzoekster als importeur, die niet de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap is, zelf de voorwaarden van de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 bedoelde uitzondering kan vervullen (I). Indien de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap en de importeur dezelfde persoon dienen te zijn, moet worden uitgemaakt of in situaties waarin alle voorwaarden van de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 juncto de bepalingen van besluit nr. 2008/577 vastgestelde uitzondering vervuld zijn, maar de importeur van de goederen deze goederen aan een ander doorverkoopt waarna deze laatste de goederen pas daadwerkelijk invoert, de uitzondering van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 ook nog voor laatstgenoemde importeur geldt (II). Indien de uitzondering ook in dat geval van toepassing is, dient een procedurele vraag te worden beantwoord, namelijk of artikel 66 van het communautair douanewetboek en de uitvoeringsbepalingen ervan aldus moeten worden uitgelegd dat ingeval niet de juiste ontvanger van de goederen in de aangifte is vermeld, deze aangifte nadien op verzoek ongeldig kan worden gemaakt en door een andere aangifte kan worden vervangen, waarin de juiste ontvanger wordt vermeld, wanneer bij een correcte vermelding van de werkelijke ontvanger op deze laatste de vrijstelling van het antidumpingrecht had moeten worden toegepast, dan wel of in dat geval artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek aldus moet worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten niet tot boeking achteraf kunnen overgaan (III). Ingeval beide alternatieven van de derde vraag ontkennend worden beantwoord, rijst de vraag of het indruist tegen artikel 20 van het Handvest van de grondrechten, juncto artikel 28, lid 1, en artikel 31 VWEU, dat artikel 66, lid 2, van het communautair douanewetboek, juncto artikel 251 van de uitvoeringsverordening, niet toestaan dat de aangifte nadien ongeldig wordt gemaakt (IV).

I

- 37 De Ringkonnakohus is het met verzoekster erover eens dat de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap in de zin van artikel 3, lid 1, eerste streepje, van verordening nr. 661/2008 en de importeur niet noodzakelijkerwijs een en dezelfde persoon hoeven te zijn. Dat is volgens de bewoordingen van deze bepaling en van de andere bepalingen van verordening nr. 661/2008 immers niet de enig mogelijke uitlegging. Gelet op verzoeksters vrijheid van onderneming dient dan ook de voorkeur te worden gegeven aan een voor de betrokken onderneming gunstiger uitlegging. Bij deze uitlegging dient tevens rekening te worden gehouden met het doel van verordening nr. 661/2008, die een antidumpingrecht invoert. Er is sprake van gevaar voor prijsdumping wanneer twijfel over de identiteit van de verkoper bestaat of de verkoper via een

tussenpersoon optreedt en zelf niet de daadwerkelijke producent is. In casu staat evenwel vast dat een in de Europese Unie actieve afnemer een onder de vrijstelling van het antidumpingrecht vallend product heeft gekocht van een verkoper die is aanvaard volgens artikel 1 van besluit nr. 2008/577, en dat de goederen daadwerkelijk zijn betaald. Er is dus geen feitelijke reden om op verzoekster, die voor de aankoop een beroep op een tussenpersoon heeft gedaan, het antidumpingrecht toe te passen.

II

- 38 Indien het Hof van Justitie van de Europese Unie niettemin van oordeel zou zijn dat de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap, in de zin van artikel 3, lid 1, eerste streepje, van verordening nr. 661/2008, en de importeur altijd dezelfde persoon moeten zijn, geldt de uitzondering van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 661/2008 volgens de Ringkonnakohus ook in situaties waarin alle voorwaarden van die uitzondering vervuld zijn, maar de importeur van de goederen deze goederen doorverkoopt vóór zij daadwerkelijk zijn ingevoerd. Het tijdstip van de wederverkoop van de goederen kan niet beslissend zijn voor het ontstaan van de douaneschuld, aangezien een dergelijke beperking niet redelijkerwijs kan worden verantwoord en dit een buitensporige beperking van de vrijheid van onderneming zou opleveren.

III

- 39 De Ringkonnakohus is het met verweerster eens dat de aangifte volgens de bewoordingen van artikel 66 van het communautair douanewetboek juncto artikel 251 van de uitvoeringsverordening niet meer ongeldig kan worden gemaakt nadat de goederen zijn vrijgegeven, teneinde de ontvanger van de goederen in de aangifte te kunnen vervangen door een andere persoon. Volgens artikel 65 van het communautair douanewetboek is het evenmin mogelijk de ingediende aangifte nog te wijzigen nadat de goederen zijn vrijgegeven. Artikel 62 van het communautair douanewetboek bepaalt dat de douaneaangifte alle nodige vermeldingen moet bevatten.
- 40 Artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek kan alleen worden toegepast indien vier cumulatieve voorwaarden vervuld zijn: 1) de douaneautoriteiten moeten zelf een vergissing hebben begaan, 2) de belastingschuldige kon deze vergissing redelijkerwijze niet ontdekken, 3) de belastingschuldige was zijnerzijds te goeder trouw, 4) de belastingschuldige heeft voldaan aan alle voorschriften van de geldende bepalingen inzake de douaneaangifte. De Ringkonnakohus verzoekt het Hof zich uit te spreken over de vraag of in een geval zoals dit welk in casu aan de orde is, de aanvaarding van de ingediende aangifte of de boeking achteraf (op 3 maart 2010), nadat het verzoek om ongeldigverklaring van de aangifte was ingediend (op 1 maart 2010), als een vergissing van de douaneautoriteiten dient te worden beschouwd.

IV

- 41 Ingeval ervan wordt uitgegaan dat Magnet Group OÜ in aanmerking kwam voor de vrijstelling van het antidumpingrecht indien zij in de aangifte als geadresseerde/ontvanger van de goederen was vermeld, maar dat de procedurevoorschriften van het communautair douanewetboek en de uitvoeringsverordening in een geval als het onderhavige niet toestaan dat de aangifte ongeldig wordt gemaakt nadat de goederen zijn vrijgegeven, zodat een nieuwe, correcte aangifte had kunnen worden ingediend, rijst de vraag of de voorschriften van het communautair douanewetboek en de uitvoeringsverordening verenigbaar zijn met artikel 20 van het Handvest van de grondrechten, juncto artikel 28, lid 1, en artikel 31 VWEU.
- 42 Artikel 20 van het Handvest van de grondrechten betreft de gelijkheid voor de wet. In de toelichting bij het Handvest van de grondrechten is betreffende artikel 20 gepreciseerd dat dit artikel uitdrukking geeft aan een algemeen rechtsbeginsel dat in alle Europese grondwetten is opgenomen en dat het Hof als een fundamenteel beginsel van het gemeenschapsrecht heeft aangemerkt (PB 2007 C 303, blz. 17). Het gelijkheidsbeginsel verbiedt elke ongelijke behandeling zonder redelijke rechtvaardigingsgrond. Een rechtvaardigingsgrond is [alleen] redelijk indien hij evenredig is. In casu dient een vergelijking te worden gemaakt tussen, enerzijds, ondernemingen die van douanerechten vrijgestelde goederen invoeren en die bij de indiening van de douaneaangifte de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap als ontvanger van de goederen hebben vermeld en, anderzijds, ondernemingen die van douanerechten vrijgestelde goederen invoeren en die bij de indiening van de douaneaangifte als ontvanger van de goederen een importeur hebben opgegeven die een beroep op een tussenpersoon doet en die niet de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap is. De ongelijke behandeling bestaat hierin dat eerstgenoemde ondernemingen worden vrijgesteld van douanerechten en laatstgenoemde ondernemingen het antidumpingrecht moeten betalen. Voor een dergelijke ongelijke behandeling – enkel en alleen wegens een formele vergissing – bestaat geen redelijke rechtvaardigingsgrond, aangezien dit onderscheid niet volstrekt evenredig is. Toekenning van de vrijstelling wanneer de ontvanger van de goederen per vergissing de onjuiste persoon heeft opgegeven en alle voorwaarden zouden zijn vervuld indien de juiste persoon was vermeld, doet geen afbreuk aan het doel van het ingestelde antidumpingrecht en evenmin aan een ander Unierechtelijk groundbeginsel.
- 43 Deze benadering wordt bevestigd door artikel 28, lid 1, VWEU juncto artikel 31 VWEU. In artikel 28, lid 1, is sprake van het gemeenschappelijk douanetarief. Artikel 31 VWEU bepaalt dat de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief door de Raad worden vastgesteld op voorstel van de Commissie. Dat verzoekster om formele redenen wordt verplicht om het antidumpingrecht te betalen, leidt volgens de Ringkonnakohus jegens verzoekster tot een schending van het gemeenschappelijk douanetarief. Het gemeenschappelijk douanetarief kan ook

aldus worden opgevat dat feitelijke en niet louter formele gronden aan de toepassing van het douanerecht ten grondslag moeten liggen.

[OMISSIS]